

1) §§ 5—7 otrzymują następujące brzmienie:

„§ 5. 1. Osoby uprawnione do bezpłatnych świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia nie ponoszą opłat za leczenie w szpitalu uzdrowiskowym, w sanatorium uzdrowiskowym oraz za uzdrowiskowe leczenie ambulatoryjne.

2. Osobom uprawnionym w myśl ust. 1 do bezpłatnego leczenia w szpitalach uzdrowiskowych i sanatoriach uzdrowiskowych przysługuje zwrot kosztów przejazdu w obie strony II klasą pociągu osobowego, a w braku połączenia kolejowego — przejazdu autobusem Państwowej Komunikacji Samochodowej lub II klasą pociągu pośpiesznego, jeżeli odległość od miejsca zamieszkania kuracjusza do uzdrowiska wynosi powyżej 300 km i brak jest bezpośredniego połączenia pociągiem osobowym.

§ 6. 1. Za leczenie w prewentorium uzdrowiskowym nie ponoszą opłat pracownicy zatrudnieni przy pracach uznanych za szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia.

2. Inne niż określone w ust. 1 osoby uprawnione do bezpłatnych świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia są uprawnione do leczenia w prewentorium uzdrowiskowym za częściową odpłatnością.

3. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 2, ustala się na zasadach stosowanych przez Fundusz Wczasów Pracowniczych za korzystanie z 21-dniowych wczasów leczniczych.

4. Osobom pobierającym renty lub emerytury, inwalidom wojennym i wojskowym oraz członkom rodzin tych osób uprawnionym do świadczeń leczniczych, a także studentom i pracownikom wymienionym w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów przejazdu na leczenie w prewentorium uzdrowiskowym na zasadach określonych w § 5 ust. 2.

§ 7. Osoby uprawnione do bezpłatnych świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia nie ponoszą opłat za leczenie uzdrowiskowe lub korzystają z leczenia uzdrowiskowego za częściową odpłatnością pod warunkiem otrzymania odpowiedniego skierowania wystawionego przez właściwą w tym zakresie instytucję.”

2) skreśla się §§ 8—10.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

62

UCHWAŁA Nr 32 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1972 r.

w sprawie wymiaru urlopów wypoczynkowych dla niektórych pracowników zatrudnionych w Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych oraz w bibliotekach naukowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych i w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 39 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) oraz w bibliotekach naukowych, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63), na stanowiskach:

1) starszych asystentów i asystentów,

2) bibliotekarzy dyplomowanych,

3) dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

63

UCHWAŁA Nr 33 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1972 r.

w sprawie sztucznego uodpornienia w celu uzyskania surowic testowych.

W celu zapewnienia dla potrzeb służby zdrowia niezbędnej ilości surowic testowych na zasadach uwzględniających uzasadnione interesy osób poddających się zabiegowi sztucznego uodpornienia Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Zabiegu sztucznego uodpornienia w celu uzyskania surowic testowych dokonują stacje krwiodawstwa i inne zakłady służby zdrowia uznane przez Instytut Hematologii za posiadające niezbędne do tego warunki.

§ 2. Zabiegowi sztucznego uodpornienia mogą być poddane wyłącznie osoby, które:

1) uzyskały orzeczenie lekarskie o dopuszczalności dokonania tego zabiegu,

2) zostały pouczone o istocie zabiegu oraz ewentualnych powikłaniach i następstwach z nim związanych oraz

3) wyraziły na piśmie zgodę na poddanie się zabiegowi.